

ΕΘΝΟΥΣ

10. ΔΕΚ. 1954

ΤΕΧΝΟΚΡΙΤΙΚΗ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΦΡΟΣΩΣ ΕΥΘΥΜΙΑΔΗ - ΜΕΝΕΓΑΚΗ - ΚΩΣΤΑ ΛΙΝΑΚΗ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Κ. ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

"Η αιθωρά της δδού Χρήστου Λαζαρίδης στη φιλοξενία όπου την περασμένη Πέμπτη 60 περίπου Έργα (τερρακότες, κάλυκια και σφραγίδες) της κ. Φρόσως Ευθυμιάδη - Μενεγάκη - Κώστα Λινάκη, που αποδούσικο χαρακτήρα. Υπαρχουν Έργα που μάς είναι γνωρίμα από παλαιότερα παρουσιάσαται κι' όλως από την Πανελλήνια Έκθεση τού 1952. Ανίσια σ' αυτό έχονται οι ξορευτικές, τό άγνωστακι με την παστοπατική, τη χρήση και τη συμμετοχή τους στην παραστατική διάθεση τότε τη σήμερη μας. Τα λεγαντικά έργα που έντυσαν την παραστατική στην προσφετική συγκέντρωση της Καλαμάτης είναι εδώ.

Όπως τά δεδομένα είναι ένας γνήσιος τοποθετημένης χωρὶς χρονολογική σειρά — ή τοποθετημένης, ωήλειας, έχει γίνει μ' έξιπερική έπιληματική, τα καθημερινά των βάθρων ενορμονιζούνται με δεκάδες τών αρχαίων, διάτεταί και πά σκαντάλωσαν τους πάρορων είναι υποτειγυστικές γνωστούς σε μερικούς απλυπρόφορους την απορία δ' ότις περνήσεις έχει έργα στην πόρτα μ' δύος διαφορετικού πεντάμια. Ένα τέτοιο έρθονταν μάς δεκανά μεταξύ των καλλιεργημένων κυρία την ημέρα των έργων της θεοφάνειας στην μητέρα μας κι' δέσποταν αιδοίτο. Η άντη πατέπιας, το κυνηγητό κανονιστικό, έφραστικων τρόπων, διάνων και ταυτόχρονα, διαν η προστάσιά δεν είναι σπουδαίως μια μητέρας ή προσθέτως επιδείξιως δεξιοτεχνίας διλλά διατάσσεις συνάγεται!

Την άλλη μέρα του διάτηπορούμενου την παραγούντη την τελεταίας διέτασης, μας πεισουν πάντα Φρόσω Ευθυμιάδην έναντισταί με αύρας για την πραγματοποίηση του Ιδανικού της, δύος το έφεραί και το σχετικό σημείωμα του Μ. Μ. στὸν εικονογραφημένο κατάλογο, ενώ συνειπλένει σε διάφορα άλλα έργα την έκπληκτην παράδοση της διαστιτοτής ελληνικής τέχνης της κεραμικής, που είναι έπισημα μόνο υπό την άφελη μορφή της λαϊκής άγγειοπαστοπατικής. Μία σειρά από τερρακότες, έργα της ιδιαίτερης στη Διεθνή Αρχιτεκτονική Έβδος της Ανθολογίας (Μάιος 1954), της έδουσαν την φροντίδα των προσθέτων ο ίδιος, ενώ έκρηδησαν δώδικα μια φορά την πιστή της για τον προσωρινό της γλυπτικής στη δηλαδιά πρέπει να έθη πιο κοντά στην πραγματικότητα, όπως η γνωστή και νέα στολισμός το άγαλμα του κηπού. Ήδη πάρκο πασσά τέκνουν την προσθέτη στη ζωή του διάνθρωπο. Ήταν τέτοιο σκοπό πιστεύει (ή γλυπταριά) που η τερρακότης προσφέρεται περισσότερο τους από όλη θηλή.

Καταργούμενη μέση λοιπόν, τώρα ή καλλιτέχνης ή σύγχρονης κανονιστικού, δίνει όλη της τη δύναμη στο διακοσμητικό μέρος. Και δεν γνωρίζει μεν υφιστούσα πάσι οι κατακτήσεις της στὸν τουέλα σύντον είναι πολλές και σημαντικές. Οι «πριμιτιβιστικές» με την άκρων απλωτότευτα, υπόγειας πολιτισμών τα ιανούρια, ή εύριτμην, με την αφελεία την λαϊκή τέχνης, εργάνωσαν το «Κάκκορας» (διάβ. 47) — καθώς έπισημα καθόλου 4-5 — με τα πετευτηρινά σε μια ρυμική κίνηση σχήματα, είναι τα δωρεάτερα δείγματα της καινούργιας της διαδικασίας. Η σπουδαιότερη διάτετα της θεοφάνειας είναι το έργο της Φιλογούρα - Στάμνα με την πλαστική σφράγη, τη λιτή κ' έκφραστή μορφή, την άνετη στάση, την άπειρη και τοού λεπτή διακόσμηση και την δρατική τεχνική έπεκερδασία —ένα μικρό, πραγματικά, άριστο γρύμα.

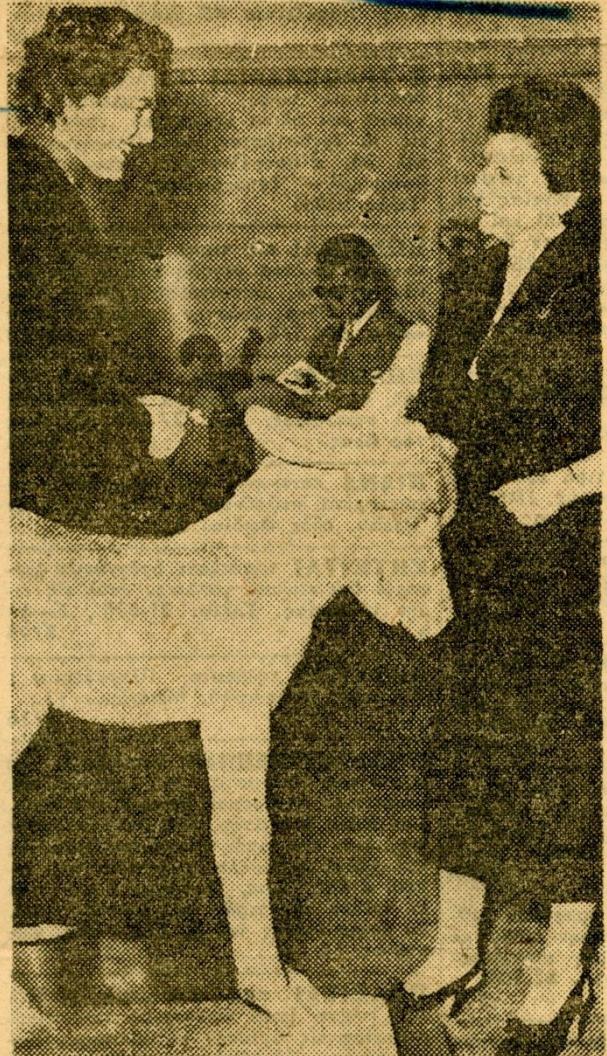
Στὸν αιθωρά του έδειξε την περισσότερον «Κεντρικόν», δ. κ. Κώστας Λινάκης έδειξε 80 πινάκες του — ποτογράφους πορτραΐτα, συμπλέγματα διώνων και λουτρών. Ο νέος καλλιτέχνης συνειπλέξει, με καλλιόποδο, την πραστοποίηση τουν' απλωποίσθει τη δύσμια και γ' αποτυπώση με διαυγείς τόνους τα δράματά του. Ήδη από την προηγούμενη έκθεση του (1953) στο Ζαχαρίου, μας δείξει πώς έχει γίνει κύριος έκφραστικών του μέσων: πάντα πιο σημαντικά πούδα από τη συνέδιο του και τη γονέα με την πούδα σύσλοφρο. Μερικές φορές μαλιστικά, με τό πολύ νέτιστο πού μετανοιούσει, τα για τη διάλιτη τῶν κρουατῶν καί τὴν θλιψιογραφία νὰ μισησι μὲ σκουριάλλα — πράγμα που πρέπει να τὸ προσέξει, γιατὶ οι πινάκες γονιών του διατηρούνται τὴν ἀειά τους διότι ευριπούνται στενή σύγκλιση με τὸ ώμο τους. Η θλιψιογραφία δὲν είναι σωστό νὰ μισησι μὲ υδατογρύφα, ούτε τὸ έγκαρπτο μὲ μιση-

σι. Λινάκης είναι ζωές λάτονες

Απόκομμα ΝΕΩΝ

- 3 ΔΕΚ. 1954

ΕΚΘΕΣΙΣ ΦΡ. ΕΥΘΥΜΙΑΔΗ-ΜΕΝΕΓΑΚΗ

Μὲ έξαιρετικήν κοσμοσυρροήν έγιναν χθὲς τὸ θράδυ εἰς τὴν αϊθουσαν τοῦ «Βήματος» τὰ έγκαίνια τῆς έκθεσεως κεραμικῆς τῆς γνωστῆς γλυπτρίας κ. Φρόσως Ευθυμιάδη - Μενεγάκη. Πάρεστησαν ὁ πρεσβευτὴς καὶ ἡ πρέσβειρα τοῦ Καναδᾶ, ὁ καθηγητὴς κ. Κ. Κιτσίκης, ὁ πρεσβευτὴς καὶ ἡ κ. Κόλλα, ὁ καθηγητὴς καὶ ἡ κ. Θεοφανοπούλου, ὁ κ. Ἀνδρέας Ἀθανασιάδης - Μπεδοσάκης, ὁ κ. Γ. Κατσίμπαλης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χ. Εὐελπίδου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ε. Παπανούτσου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μ. Σακελλαρίου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Πατρικίου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δημιοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀλβέρτη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βαλλῆ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Στεργιοπούλου, ἡ κ. Νέλλη Καλλιγά, ἡ Δίς Μαλένα 'Ισακικίδη, ἡ κ. Κανάρογλου κ. ἄ. Ἐκ τῶν καλλιτεχνῶν παρευρέθησαν οἱ γλύπται κ.κ. Ζογγολόπουλος καὶ Κουλεντιανός, οἱ ζωγράφοι κ.κ. Μηταράκης, Βακαλόδη, Χρυσοχοΐδου, Σπυρόπουλος κ. ἄ. Ἡ καλλιτέχνης ἀπέσπασε θερμότατα συγχαρητήρια ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων τῆς καὶ τῶν φιλοτέχνων διὰ τὴν μοναδικὴν σὲ πρωτοτυπία καὶ ἀξιόλογον ποιατικῶν έργασίων τῆς. Ἀνωτέρω ἡ ηθοποιὸς κ. Ἀλέκα Κατσέλη καὶ ἡ καλλιτέχνης κ. Εύθυμιάδη ἐμπρὸς εἰς ἔνα ὄπω τὰ ἔκτιθεμενα ἔργα της.

α ΝΕΩΝ

για 11 ΔΕΚ. 1954.....

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΟΙ ΤΕΡΡΑΚΟΤΕΣ ΤΗΣ κ. ΦΡΟΣΟΣ ΜΕΝΕΓΑΚΗ

Ο χαρακτήρας της έργασίας πού παρουσιάζεται στην έκθεσή της, στην αίθουσα του «Βηματού», η Φρόσω Εύθυμη μάδου - Μενεγάση, καθορίζεται εύθυνος ή αρχής από τον πρόλογο του καταλόγου της: «Η πιοτή της για τὸν προορισμὸν τῆς γλυπτικῆς, γράφει ὁ προλογιστής, είναι ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ πιὸ ποντιὰ στὸν καθημερινὸν διό, γ' ἀγαπηθῆ καὶ νὰ στολίσῃ τὸν κῆκο, τὸ πάρκο παραστέοντας περισσότερο στὴν ζωὴ τοῦ ἄνθρωπου. Γ' αὐτὸν τὸν σκοπὸν δουλεύει στὴν τερρακότα πού, μὲ τὴν γῆινη θερμότητα ποὺ διατηρεῖ σὰν ὑλὴ, προσφέρεται περισσότερο ὅτι ἀντίληψη της. Γ' αὐτὸν πάλι τὸ θέματος τῆς τα παίρνει ὅλα ἀπὸ κύκλους δοκιμασμένους στὴν διακοσμητικὴ καὶ οἰκείους στὸ αἴσθημα.

Εύθυνες ήδη όρχης, στὴν Κρατικὴ Σχολὴ τῆς Βιέννης πού σπουδάζει κ. Φρό-

γυναικεία διάθεση διέπει εὐθὺς ήδη ὀρχηστή την μορφὴ του σὰν συμπληρωματικὴ γνωστὴ αρχιτεκτονικῆς, ένος διαρρυθμισμένου ύπαιθρου, ή ἐνὸς ἐπιπλού.

Μὲ τὴν ἐκθάσιη τη στὴν τελευταία πανελλήνη ἐκθέση, ἡ κ. Μενεγάκη παρουσιάστηκε ἐντελῶς ὀνανεωμένη. Μιά νέα περίοδος ὀρχίζει στὴ δουλειά της. Δέν ξέρουμε ποιὰ σχέση μπορεῖ νὰ ἔχῃ σὸν διαχωριστικὸς σταθμὸς τὸ ταξίδι της στὴν Νότιο Αμερικὴ, ποὺ τὴν φέρνει σὲ ἐπαρχία μὲ τὴν κεραμεικὴ τῶν Ινκαί, ποὺ τόσες συγγένειες ὀλλώστε παρουσιάζει σὲ πολλὰ πράγματα μὲ τὴν δική μας Κυκλαδικὴ ἀγγειοπλαστική. Πάντοτε, στὴν κατινύργια δουλειά της, ποὺ κυριώτερα θὰ χαρούμε, συγκεντρωμένη, στὴν σημερινὴ της ἐκθεση, δρισκούμε μιὰ συνειδητοποίηση καὶ μιὰ κυριαρχία στὴν θέληση καὶ στὰ μέσα της, μαζὶ συγχρόνως μὲ ἓνα πλούτισμό τους, ποὺ τῆς ἀνοίγει νέες προοπτικές. Αὐτὰ ἀκριδῶς τὰ χαρακτηριστικά, ἐπειδὴ προέρχονται κομίζων ἀπὸ μιὰ συνειδητοποίηση, θὰ τὰ δρούσημε σὲ κάθε σημειού τοῦ έργου της, δόσο κι ὃν τὸ ἔξετά σωματικὴ χωριστά. Κι' αὐτὸν ἀκριδῶς δίνει τὴν ὄρτιστητα ποὺ ζητούμε σὲ κάθε ἔργῳ τέχνης, ὅποιοσδήποτε κλίμακας.

ΘΕΜΑΤΑ: Τὰ θέματά της παραμένουν στὸν ίδιο κύλω. Τώρα οώμως, ἀπὸ τὰ θέματα αὐτὰ, ἀποσπᾶ καὶ ἐκμεταλλεύεται δχι τὴν φυσικότητά τους, ἀλλὰ τὰ ίδια τὰ δικά της διακοσμητικά στοιχεῖα, τὴν ἀρχιτεκτονική τους φόρμα, συμπλήρωντας καὶ στὴν ἀντίληψη τοῦ θέματος την διακοσμητικὴ της θέση. Συγχρόνως μ' αὐτὴν την ἀντιμετώπιση τῆς φυσικῆς μορφῆς, γίνεται καὶ ἡ ἀναγνωρὴ της στὶς ὀπλούστατες πλαστικὲς μορφὲς τοῦ ἀγγείου, τοῦ πιθαριοῦ κλπ. «Ἐτοιξειθαρίζει καὶ ἐπιτείνει τὴν δοσικὴ της ἀντίληψη γιὰ τὴν ἀνάγκη νὰ δρίσκεται τὸ έργο κοντά στὴν ἀνθρώπινη ζωὴ καὶ σὰν χρησιμότητα.

ΥΔΙΚΟ: Ενα σπέτα τὰ σημαντικώτερα στοιχεῖα ποὺ προστίθενται τόρα στὴ δουλειά της είναι τὸ πλούτισμα, μέσα ἀπὸ τὴν γνώση, τοῦ ὄλικοῦ της. Εκμεταλλεύεται τὸν πηλὸ δχι μόνον σὰν πλαστικὴ ὑλὴ, ἀλλὰ καὶ σὰν χρόμα, διαλέγοντας μικρὰ τὸ χώμα. Σῶν πλαστικὴ ὑλὴ πάλι, ἡ ίδια εξοικειωση μαζὶ του, τὴν δδηγεὶ νὰ ἐκμεταλλεύῃ τὴν μαλακὴ ὑφὴ του μὲ χαροπήματα ποὺ θά ἀποτελέσουν τώρα τὸ κυριώτερο διακοσμητικὸ της μέσον. «Ἐτοι πάλι, καὶ στὸ ὄλικὸ της, ἀντίλογμάνεται καὶ ἐκμεταλλεύεται, μὲ ἔνιατα ἀντίληψη, τὰ στοιχεῖα ποὺ θὰ συντελέσουν στὸν δασικὸ σκοπὸ δλου της του έργου. Εδῶ ἐπίσης πρέπει νὰ σημειωθωμε τὴν πρώτη ἀπότελεσμα της ποὺ δλέπομε, νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ μέταλλο σὲ μεγαλύτερης κλίμακας έργα.

ΜΟΡΦΗ: Στὴν μορφὴ τοῦ έργου της κ. Φρόσω Μενεγάση ἐγκαταλείπει διάλογα τὸν νατουραλισμὸ γιὰ νὰ περάσῃ ἀποφασιστικά στὴν σύνθεση ποὺ δόσει της ἔχει τὴν ὄφαίρεση καὶ τὴν συγκέντρωση. Η ἐκφραστικότητα τῆς μορφῆς ἰδὼ ἀνάγεται στὴν πλαστικότητὰ της, καὶ ἡ σχηματοποίηση τῆς φτάνει στὰ καλύτερα έργα της, ὡς τὴν ἀντίληψη τοῦ μοτίβου ποὺ ἥταν ἡ κλασικότερη διαφορή τῆς διακοσμητικῆς. Η ἐκμετάλλευση καὶ ἡ δημιουργία μοτίβων σύμφωνων μὲ ἀρχιτεκτονικὰ μεληγνωστὰ ἀπὸ τοὺς πιὸ παλαιοὺς χρόνους στὸν ἀνθρώπο, δημιουργεῖ μιὰ αἰσθηση βιθύτερη καὶ ουσιαστικώτερης οἰκειότητας. Σ' αὐτὴν δημιουργία την στοιχεροποίηση ποὺ πρέπει νὰ γίνη πρώτη τῆς μορφῆς γιὰ νὰ φτάσῃ ὡς τὸ μοτίβο, η κ. Φρόσω Μενεγάση δὲν παραδέπει τὴν κινηση ποὺ τὴν στοιχεροποιεῖ σὲ ἔναν πλαστικὸ ρυθμό, γιὰ νὰ κρατήσῃ μέσα στὴν διακοσμητικὴ ἀντίληψη καὶ τὸν διακοσμητικὸ προορισμὸ τῶν έργων της. Τὴν έκφραση ποὺ θὰ τὰ πλησιάσῃ καὶ διά τὰ κάννη νὰ ἀγαπηθοῦν, σπός λέει στὸν πρόλογο της, ἀπὸ τὸν ἀνθρώπο ποὺ θὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ.

ΕΛ. ΒΑΚΑΛΟ

Προτομὴ τοῦ Νίκου Καζαντζάκη καμμένη απὸ τὴν γνωστὴ γλύπτρια κ. Φρόσως Εύθυμησιδη - Μενεγάση. Η έκθεση της κ. Εύθυμησιδη, εἰς τὴν αίθουσαν τοῦ «Βηματού», δια παραμείνει μέχρι τῆς 22ας τρέχοντος.

σω Μενεγάκη, ἐπεδόθηκε στὴν πηλοπλαστικὴ καὶ τὴν κεραμεικὴ. Αὖ κι' αὐτὴ είναι ἡ πρώτη ἀτομικὴ της ἐκθεση, συνοπτικὴ δῆλη της ἔργασίας της, ἡ κ. Μενεγάκη πρᾶ μέρος ἀπὸ τὸ 1938 σὲ ὅλες τὶς Πανελλήνιες καὶ σὲ ἀρκετές μεγάλες δημιοκές ἐκθέσεις καὶ ἐδῶ καὶ στὸ ἔξωτερικό.

Γιὰ μιὰ μεγάλη περίοδο ἡ ἔργασία της παρουσιάζει κοινὰ χαρακτηριστικά που τὴν στοιχεοποιούν στὴν ἀντίληψη μας κυρίως σὰν μιὰ εἰδικὴ aniconiste. Μὲ νατουραλιστικὴ τεχνικὴ πλάθει στὸν πηλὸ διάφορα ζωὴν ἀποδελεύοντας κυριωτές της, στὴν διατήρηση ἐνὸς δροσεροῦ αἰσθηματος της Έκφραση. Τὸ καθορὰ πλαστικὸ στοιχεῖο χρησιμεύει δέδαια σαν μέσο γιὰ τὴν ἔπιτυχια τοῦ αποτελέσματος, ἀλλὰ δὲν ἀπότκα πουθενὸν τὴν αὐτονομία του γιὰ νὰ κρατήσῃ ἐκείνον, σὰν κύριος φορέας, τὴν Έκφραση. Βέβαια ὡς νατουραλιστὸς αὐτὸς, ὡς ἀνώμαλα κυριατιστὸς ρυθμός στὸ δουλεμά της ἐπιδειμίδας, ἡ ἀλλεπάλληλη, χωρὶς καθωρισμένη ὀρχιτεκτονικὴ διαρρύμωση, φωτοσκιαση στὸ πλαστικό, ταιριάζουν στὸ έργα αὐτὰ μὲ τὴν τοποθετηση τοὺς μέσα σὲ φιλωσιές κήπων γιὰ τὸν ὅποιον τὰ προορίζει ἀκριδῶς ἡ γλύπτρια.

Αὐτὸν τὸ χαρακτηριστικό, τὸ στενὸν δηλαδὴ σχέση τῆς μορφῆς του έργου μὲ τὸν προορισμὸ τῆς τοποθετησεῶς του, θὰ τὸν κρατήσῃ σὲ δλα της τὸ έργο η Φρόσω Μενεγάση. «Ἐτοι, ἡ διακοσμητικὴ στὴ δουλειά της, δὲν περιορίζεται ἀπλῶς στὸ στολίσμα, καὶ στὴν παρουσία τοῦ έργου της, ἀλλὰ επεκτείνεται στὴν ίδια σύλληψή του, ποὺ μὲ